

Irodalmi toposzunk, a harcsa

KÖNYVKRITIKA - LXVI. évfolyam, 20. szám, 2022. május 20.

Murányi Sándor Olivér: Folyamtánc. Szigeti történetek. Lector Kiadó, Marosvásárhely – Új Forrás Kiadó, Gerecse, 2022, 191 oldal, 3300 Ft

A *Folyamtánc* a Partiumban született és Székelyföldön felnőtt Murányi számára új táj, a Szentendrei-sziget belakásáról szól. Vegyes műfajú kötet: van benne vallomás, visszaemlékezés, meditáció, portrévázlat, autofikció, dokumentum, riport és állatmegfigyelés. A szerkezet az Örkény István egyik egypercesében leírt paprikafüzérre emlékeztet, csak éppen a madzag funkcióját a tájcsere tölti be. Az énelbeszélő, azaz hite szerint a szerző a hegyvidéki ősvadont felcseréli a síkvidéki szigetléttel. A Duna két ága sarokba szorítja a szerzői tudatot. Sok logisztikai probléma merül fel az életrajzi hős számára, ez a szerzőre nézve megannyi tér- és irány szervezési feladat. Mindez leírható gráfelméleti kérdésként is: van két hidunk és legalább három révünk, révészekkel, akik fontos mellékszereplők (Zsoci, a magány élő szobra, továbbá Sebes, egykor bűvár és informatikus, aki az elsüllyedt Hableány holttesteinek emléke elől az alsógödi kompra menekül). Hogyan jussunk célba, ha életmentő műtetre szoruló weimari vizslánkat visszük szakorvoshoz? (Autóval a déli hídon át.) És hogyan jutunk el a pesti művészszínházba, hogy ezáltal a kiváló jellemszínészt is integráljuk a folyami tájba? (Komppal, majd vonattal.)